

har erklæret om fornødent at kunne nøjes med et mindre Antal befarnede værnepligtige. Det bemærkes, at der af det udskrevne Mandskab i Landsdelene vest for Store Bælt samt for Bornholm efter Erfaringerne fra de to Sessioner, der have været afholdte i Efteraaret 1912 og i For sommeren 1913, findes fornødent Overskud til Dækning af Behovet, saafremt tilstrækkeligt Mandskab med Vedtegning „Befarne“ ikke haves til Raadighed, medens de nu som Frinumre slipper for al Værnepligt.

Forslagets § 2 tilsigter at sikre Søværnet søvant Mandskab, Fiskere og Sø mænd, selv om disse ikke netop have gjort 18 Maaneders, men f. Eks. kun 12 Maaneders Farter til Havne i Nord- og Østersøen, m. m.

Under de bestaaende Forhold vilde det være muligt, at søfarende værnepligtige helt kunde undgaa at attjene Værnepligten, saafremt de paa Grund af Fraværelse i Udlandet eller Fart med fremmede Nationers Skibe ikke inden opnaaet 32 Aars Lægdsrullealder ere til Stede paa de Tider, da Session afholdes, jfr. Værnepligtslovens §§ 42 og 43, og i saa Fald vilde andre blive indkaldt i deres Sted. Derfor har man fundet det rigtigst i § 3 at indføre en Bestemmelse, sig-

tende til at hindre dette, forsaavidt angaar saadanne værnepligtige, der ikke inden deres 26de Lægdsrulleaar have opfyldt den enhver værnepligtig her i Landet paahvilende Pligt til senest at fremstille sig paa Sessionen for det Aar, i hvilket han opnaar 25 Aars Lægdsrullealderen. I Forbindelse hermed har man fundet Anledning til at aabne Mulighed for søfarende værnepligtige med 25 Aars Lægdsrullealder og yngre Aargange til at blive bedømte udenfor Sessionstiden. Nærmere Regler bør fastsættes af Justitsministeriet efter Forhandling med Marineministeriet.

Da det er at haabe, at den ny Værnepligtslovs Bestemmelser om de befarnede Mødepligt paa Sessionerne om nogle Aar vil være trængt ind i Sømandsstandens Bevidsthed, saa at enkelte af nærværende Lovforslags Bestemmelser bliver overflødige, er Loven betegnet som midlertidig, saaledes at man i § 4 har begrænset dens Varighed til 5 Aar. Samtidig bør de i Værnepligtslovens § 29 indeholdte Regler om Stopning sættes i anden Række, saa længe Loven gælder. I Løbet af 5 Aar vil der formentlig være indvundet tilstrækkelig Erfaring med Hensyn til Spørgsmaalet om disse Reglers Ophævelse.